

محمد جنابزاده

از خود بطلب هر آنچه خواهی

در آغاز سلطنت و شهریاری اعلمی حضرت همایون محمد رضا شاه پهلوی آریامهر
بنا با مرکز کانه از طرف وزارت فرهنگ (آموزش و پرورش امروز) یک دوره کتابهای
ادبی مانند قابوسنامه، انوار سهیلی، کلیله و دمنه، هزار زندگان ایران، عقدالعلی، گلستان
وبوستان، نخبه وزبدۀ شاهنامه فردوسی و آثار ارزشمند بزرگان ایران بوسیله داشمندان
معاصر بررسی و معانی لغات نیز در پایان کتاب یا در ذیل صفحات نوشته شده و در تلو
بر زامنه دبیرستان تدریس می‌شد.

مقدمه‌ای که به این‌جا و زیر وقت بر این هفت‌تخته‌ات افزوده شده بود بدین
شرح بود.

«شک نیست که جوانانی که در دبیرستانها دانش و فرهنگ می‌آموختند باید از
ادبیات زبان فارسی بقدر کفايت آگاه شود و با نگارش‌های فصحاء و بلاغاً مأتوس گردند
و از این امر دوفائده بزرگ متنظر است نخست اینکه از آشناسدن با زبان و بیان
سخن سرایان بزرگ رموز زبان فارسی را بخوبی در می‌بندند و شیوه نگارش را فرا
می‌گیرند و اگر این اوقات نویسنده‌گان بلندپایه در میان ایرانیان کم دیده می‌شود از
آنست که این اواخر از این کار غفلت ورزیده‌اند.

فائدۀ دوم این است که آثار سخنگویان بزرگ البته از معانی و نکات اخلاقی
و حکمتی و عرفانی و علمی و ذوقی خالی نیست و بنابراین موافقت با آنها سبب تربیت
اخلاق و وسعت ذهن وقوت فکر و سلامت ذوق می‌شود و برای هر کس سرمایه‌گرانبهائی
از ادب و فرهنگ فراهم می‌سازد.

ملت ایران دارای این سعادت است که آثار ادبی سخن سرایانش بسیار فراوان

است ولیکن به سبب همین وفور نعمت برای جوانان در مدت پنج شش سالی که در دیبرستان هیگذرانند با اشتغالات متعدد دیگر که دارند هیسر نیست بر سراسر آثار ادبی فارسی احاطه یابند پس داش آموزان در انتخاب کتابهایی که مؤانت آنها اهمیت و ضرورت دارد سرگردان میشوند و غالباً دسترسی برای ایشان هیسر نیست باین ملاحظه وزارت فرهنگ بر خود لازم دانست که آنچه را از آثار نظم و نثر فارسی شایستگی و ازوم دارد که مورد مطالعه داش آموزان شود تعیین کرده و بصورت هر غوب بچاپ رساند الخ ... »

آنچه بخاطر دارم

آفیان احمد بهمنیار - محمدحسین فاضل تونی استاد دانشگاه و دانشمند محترم عبدالرحمان فرامرزی یکدوره صرف و نحو و قرائت عربی برای سالهای تحصیلی دیبرستانها تألیف نمودند که از همه جهت کافی بمنظور می آمد .

یکدوره کتاب قرائتی پارسی نیز از آثار بزرگان برگزیده شد و بچاپ رسیده که شامل دستور زبان هم بوده است .

مرحوم محمدعلی فروغی ذکاء الملک منتخباً گرانمایه از شاهنامه فراهم آورد که در دیبرستان جزء برنامه بود .
جامعة علوم انسانی

مرحوم حسین سمیعی آئین پژوهش را تألیف نمود - کلیله و دمنه و ابن خلکان را بزبان عربی برای قرائت فقید سعید فاضل تونی نگاشت .

منتخب کتاب اغانی بااهتمام مرحوم محمدعلی خلیلی قدس سرہ تصحیح و بچاپ رسید و برای قرائت متن عربی کتابی عالی بشمار می آمد .

سیاست نامه خواجه نظام الملک به تصحیح دانشمند فقید عباس اقبال آشتیانی بچاپ رسید .

کلیله و دمنه ترجمه و نگارش نصرالله بن محمد بن عبدالحمید بااهتمام و تصحیح و حواشی مرحوم عبدالعظیم قریب طاب ثراه بچاپ رسید . آثار و تألیفات و منتهیات دیگری هم در حواشی و متون بر نامه های ادبی انتشار یافته که فهرست آنها را در دست ندارم .

آشنائی دانشجویان با دیبات ملی و فرهنگ ایرانی پاسدار بولادین زبان و اخلاق و معارف ما بوده و هست و امروز در برنامه های آموزشی تا چه اندازه منظور و مطلوب و امر لازم التباع شاهانه های بیشتری در دیبرستانها یافته نیازمند تحقیق است .

تعلیمات سمعی و بصری خواه در تصاویر سینما یا جام جهان نما و یا نوشهای و گفتگوها و تکیه کلامها و انتخاب نامها و آنچه از طریق مشاهده و حس قابل لمس است گواه صادقی مبنی بر تأثیر اصول تدریس بر بنياد فوق نیست بنا بر این غفلتی را که وزیر فرهنگ یادآور شده اند باید بکلی مرتفع گردد .

شک نیست که ما انتظار نداریم که نابغه ای جامع العقول والمنقول چون ابوعلی سینا در داشن و بینش بوجود آید در جوامع آماده تری از لحاظ وسائل علمی و عملی هم چنین نبوغی طالع نخواهد شد زیرا دائره علوم و فنون بسیار وسیع و هر واحدی دارای کثرات عدیده ای شده که اگر فردی با هوش و ذکارت خداداد و شرایط مساعد محیط توانست فروعی از این کثیر را به بیند و بدرستی از حقایق آن آگاه شود براستی دانشمند است .

با فزونی رشته های علمی و عملی در زمان ما اگر بر مبادی اصولی و سنجش میزان کار بزرگان خودمان را از لحاظ دانائی و بینائی با یکی از پرکارترین و با هوشترین خردمندان این عصر که شهرت عالمگیر دارد در هنگام توزین مورد مطالعه قراردهیم باز کفه عالمان شناخته شده خودمان را در جهان علم سنگین تر می بینم .

ابن سینا یک دائره المعارف جامع است و صاحب آثار و تأثیفات بیشمار در طب و حکمت و مبدع اغلب اصول در همه چیز صحیح است که بنیان مطالعات و پژوهش‌های عالمان و محققانی چون ابوعلی کتابهای هندی و یونانی بوده‌اما محقق است که طالبان علم چون رازی و بیرونی و دیگر آنها ترجمه صحیح این متابع را در دست نداشتند و امکان لغزش برای آنها زیاد بود لیکن قدرت خلاقه این مجاهدان طریق معرفت و هوش و ذکالت خداداد آنها موجب شد که نقطه‌های مجهول و یا معدوم را موجودیت بخشنند و ازسوی دیگر این نکته زیادتر قابل تقدیس است که آثار افلاطون و برخی حکیمان یونانی که دارای تنافضات و ناسازگاریهای بیشمار است و اغلب مطالب و نظرات آنها مانند کتاب جمهوری افلاطون نه با شرع و دین سازگار بوده و نه قانون و نوامیس مسلم و قطعی و غیر قابل تخلص طبیعت که فصل مشبعی از آنها را جرج سارتون ۱۹۵۷-۱۸۸۴ م در تاریخ علم (ترجمه آقای احمد آرام) شرح داده است.

وعدهای از محققان مغرب زمین که بعد از وقوف بمعارف یونان قدیم متوجه شده‌اند که فرهنگ پژوهان در دوره درخشان معارف اسلام از بسیاری شطحيات و نوسازیهای بیهوده حکیمان یونانی که با عقل و نقل سازگار نبوده چشم پوشیده‌اند با همه این تدقیقات و رعایت حزم و احتیاط بازگروهی از بزرگان علم چون غزالی با افکار فلسفی ابن سینا به هخالفت برخاسته و برگفته‌های ارسسطو ایراد وارد آورده و انتقاد کرده‌اند و شک نیست که یکی از عوامل مؤثر در پدیده‌های فرقه‌های مذهبی در اسلام و مسیحیت از گوشه‌های مشکوک فلسفه یونان بوده معاذلک جرج سارتون را عقیده براین بوده که می‌باید همه آن آثار ارزشت و زیبا نقل و منقول شده باشد و اگرچنین می‌شد بطور قطع و مسلم افلاطون که انحرافات مزاجی داشته به سبب لغزشها و غرور سازندگی بر ضد نوامیس طبیعت از پوشان عرفان و جنت مکانی بدر می‌آمد و عامه معنی و عشق افلاطونی هارا بدرستی در می‌افتند و میدانستند که این شاگرد سقراط

و معلم ارسسطو شایسته چه مرتبی در علم و فلسفه است :

در هر حال بقول دیرروس مؤلف تاریخ علوم (ترجمه آقای حسن صفاری) که در سال ۱۹۲۵ میلادی در فرانسه انتشار یافته و ناقل نظر (دیردوم) است میگوید : «فرهنگ اسلام قسمتی از ثروت دنیا عتیق را ازمه لکه نجات داد و میباشد فوق العاده نسبت آنان حقشناس باشیم »

و میدانیم اکثر بزرگان علم و هنر در معارف اسلامی ایرانیانند که هر کدام تأثیرات گرایانها و ابتکاری دارند .

محمد ذکریای رازی (۲۴۰ ق) علوم را طوطی وار یاد نگرفته بود - مرد تحقیق و پژوهش بود کاشف الکحول (الکل) و اسید سولفوریک (جوهر گوگرد) و یابنده درمان بسی دردها و علائم بروز امراض و مصنفات زیاد دارد که معروفترین آنها (الحاوی) و (الفصول) کتاب امراض ابله و سرخک او چهل بار در اروپا تجدید چاپ شده است (از سال ۱۹۴۸ تا ۱۸۶۶).

ابوریحان بیرونی در ۳۶۲ در بیرون (حوالی خوارزم ، تولد یافته . عشق و افری که بعام داشته و به مراد محمود غزنوی بهندوستان رفته در آنجا ریاضیات و نجوم و هندسه را که در آن زمان در هند درحد عالی ارتقا بوده فرا گرفته زبانهای سنسکریت و عبری و سریانی را تحصیل کرده در زبان عربی که زبان علمی معارف اسلامی بوده است توانا و آثار و تأثیرات بیشمار دارد که معروفترین آنها - التفییم لاوایل صناعه النجیم) و تحقیق ما للهنداست میگویند ۱۱۳ تأثیر داشته است .

ابوالفتح سید الحکماء الشرق ابراهیم عمر خیام در سال ۴۷۱ هـ با مرملکشاه مأمور اصلاح تقویم شد که به تقویم جلالی معروف و نوافع تقویم کریکوری را ندارد .

خیام در فلسفه و فقه و لغت و حکمت و ابداع در ریاضی و جبر و مقابله سرآمد

بوده و متأسفاً نه بدستیاری فیتز جرالد انگلیسی در میان نسل نوگرای ما شاعری قلندر ولا ابابی معرفی شده و حق این حکیم بزرگ را ضایع کرده‌اند اما دانایان مغرب - زمین حق او را هی شناسند و مورد تکریم و تعظیم نزد خواص دانشمندان اروپا و امریکا می‌باشد و تأثیرات عدیده دارد و این ناچیز در رساله دفاع از شخصیت خیام به تفصیل در این باره بحث کرده‌ام.

وبطورخلاصه ابونصر فارابی تأثیرات ارزنهای در باره مدینه فاضله و مدینه جاهله وغیره دارد و در غالب علوم سرآمد بوده است و اگر بخواهیم از خوارزمی وابو-معشر بلخی - جابر بن حیان (دارای ۳۲ اثر فیس علمی و تحقیقی) و شیمی دان معروف که در مکتب امام صادق (ع) تحصیل کرده - خواجه نصیرالدین طوسی معروف که دارای تأثیرات زنده‌ای در علوم است با همه گرفتاریهایی که در کار دولت داشته میگوید :

لذات دنیوی همه هیچ است نزد من
در خاطر از تغیر آن هیچ ترس نیست

روز تنعم و شب عیش و طرب مرا
غیر از شب مطالعه و روز درس نیست
و رصدخانه مراغه از اوست .

ابن جریر طبری (تولد ۲۲۶ هـ در شهر آمل مازندران متولد و مورخی عالیقدر است - جهانگرد جغرافی نویس مشهور که کتاب حسن التقاسیم فی معرفة الاقالیم بنام اوست - ابواسحاق استخری که جهانشناسی را بـا مشاهدات بدست آورده است .
شرح حال بزرگترین حکیمان و پژوهشگران و منجمان و ریاضی دانان که اغلب آنها همه این علوم را میدانستند و محقق بودند در یک مقاله نگنجد و غرض این بود که به ثبوت برسد . همه این بزرگان که آثارشان زیر ذره بین پژوهشگران مغرب زمین

درآمده و مورد استفاده و بهره برداری آنها شده قائم بنفس و عارف بحقایق علوم بوده‌اند و تا از خود نبوغ و ابتکاری نشان ندادند نام معلم و استاد با آنها اطلاق نشد و شک نیست که پیشوای معظم و رهبر عالیقدر ملت و مملکت خواهان استقلال علمی و هنری در دانش و بینش میباشند و شرف و فضیلت رادر تحقیق و تأثیب ذاتی میدانند نه اکتسابی (چون طوطی و نوار ضبط صوت) که امری است مطاع و متبع. این کیاست و ادراک و قبول تأثیب و تعلیم و معرفت حقایق و تلاش و کوشش در بینش را باید بر مقتضای طبیعت ملی و تاریخی و میراثی استوار کرد و از این لحاظ معرفت عرفان در آثار بزرگان که با هوش و گوهر اصیل ایرانی جاذبه مغناطیسی دارد عامل نفوذ در روح و مغز و قوه ناطقه دانشجویان خواهد شد که آنرا نفس ملکی خوانند.

در آثار بزرگان این سرزمین یک شوق النژاد بخش وجود دارد که طالب علم را بسوی حکمت و عفت و عدالت و اینثار می‌کشاند و مستعد درک حقایق ونشیه دانش مینماید و حالات روحانی در مجاہد طریق دانش بوجود می‌آورد که لذت علم را بالاترین لذتها بشمار می‌آورد و آنچه تعاقب بنفس حیوانی دارد در او فانی و نفس ملکی در او زمام اندیشه را در اختیار می‌گیرد.

در آثار بزرگان ما خاصه در کتابهای ادبی و اخلاقی ذکاء و سرعت فهم و صفائ ذهن و حسن تعقل بکار رفته و غور و مطالعه و معرفت در آنها قوه همیزه را رسیده دهد. شاهنامه حکیم ابوالقاسم فردوسی در ظاهر حماسه ملی و تاریخ پر مبارزی روایات است ولی در معنی گنج ادب و حکمت و فضیلت و انسانیت که در آدمی بلند همتی، عدالت دوستی- شهامت و شجاعت و اعتدال و وقار و ممتاز و علو طبع را پرورش میدهد. در گلستان سعدی و بوستان او انواع فضائل و تدبیر و حکمت و البت با روان ملکوتی و بینائی وجود دارد زیرا حکایات آن مخصوصاً یک عمر مشاهده و تجربه و معاشرت

با مشاهیر حکیمان و عارفان و جهانگردی و سیر آفاق و انفس است.

شکوه از تغییر روش بعضی جوانان باید دید آیا حرکت جوهری یا عرض است؟ آنچه در مغرب زمین رخ داده و اصطلاح سنت شکنی را موجب شده ذاتی است و معلوم حوادث و نمره هستیقیم دو جنگ ویرانگر در فواصل بسیار کوتاه که هدف جنگجویان پیروزی و غلبه بوده اگرچه بنا بودی تمام مبادی حیاتی موجود در ماده و معنی و اخلاق و عقاید باشد - و این امر طبیعی است که وضع جوانان باخته علاوه بر بیماری خود - فراموشی که ضربات کوبنده میدان جنگ و بمبارانها مولدان بوده دشمنی با سنن و عاداتی که دنیا را کانون فتنه و آشوب و ولکان آتش‌شان ساخته و خاموش نشده و شامل هدفی برای آرمان مقدس میهندن یا انسانی نیست از عقاید مأثیه بشمار می‌آید.

آیا تقلید از آن اندیشه‌ها و روشها و پوشاكها در ایران عرض است و موالده‌وی وهوس زیرا دلیلی عقلی و منطقی برای عصیان و خصومت و کینه ورزی با سنت‌ها وجود ندارد و مرض نیست بلکه قمارض است و بدیهی است اگر چشمها و گوشها باز نشود و غفلت‌های اصولی (در تعلیم و تربیت و پرورش اخلاق بر مبادی ایمان بخدا و دین و آموزش بر مدنیت موجود و ارزشی و فرهنگ اصیل ملی ما دوام پیدا کند یقین است این بیماری پنداری مبدل به مرض روانی هیشود).

تمدن موجود و طبیعی را نمی‌توان در هم‌سیر اتفاقات متنوع ساختگی و تقلیدی و اشارات و تائیدات نامرئی قرارداد تشویق از روش‌هایی که مبداء تحرک آن نامعلوم و هیچ چیزی بجای خودش نباشد اشتباه است.

پس طالب‌فضیلت را در تحصیل کمالی که طبیعی اوست باید رهبری کرد - طبیعت بمنزله معلم و استاد است و بنابراین آنچه در طول تاریخ یافته‌ایم اگر با آنها توجه کنیم نهن ما را از اضلالات صیانت نمینماید و سعادت نفسانی - سعادت بدنی - سعادت مدنی ما را پاسدار خواهد شد و نه داستان زاغی و کبک تکرار می‌شود و خدا کند که جوانان ما با فطرت پاکی که دارند هشیار هم بشوند.